

opusdei.org

Prelaadi kiri (juuli 2007)

Piiskop Javier Echevarria kiri Opus Dei usklitele. Selle kuu kiri innustab meid vaatlema esimeste kristlaste lihtsat kuid eeskujulikku elu.

16.07.2007

Armsad lapsed: ma soovin, et Jeesus kaitseks ja valvaks minu tütreid ja poegi!

Samuti, nagu möödunud aastatel, tähistati ka tänavu 26.juunil liturgiliselt püha Josemaria

pidupäeva väga paljudes maades üle kogu maailma. Armastus ja truudus meie Isa vastu on reaalsus, mis kasvab iga päevaga, ilma, et seda piiraks geograafiline asend, keel, rass või sotsiaalne päritolu. Miljonid inimesed on palunud tema eestkostet oma vaimsete ja materiaalsete probleemide pärast ja neid on inspireerinud tema elu ja õpetus, mis aitab viia reaalselt ellu Pühakirja nõudmised.

Tema eeskuju on väga ajakohane ja on seda Jumala armu abiga alati; ja aitab paljudel inimestel, meestel ja naistel, avastada teerada, mis viib Pühima Kolmainsuse juurde, õilsa inimliku reaalsuse keskel, milleks on perekond, töö, sotsiaalsed suhted, jne.

Meie Issand ootab meilt, et võitleksime iga päev pühaduse eest, Opus Dei vaimsusega, Püüaksime väga ustavalt jälgida viisi, kuidas püha Josemaria allutas

sõnakuulelikult end täielikult Jumala tahtele. Nähes jõupingutusi meie vaimuelus (nii edukamatel kui ka halvematel aegadel, aga alati rõõmuga alustades) ja kuuldes meie julgustavaid sõnu saavad paljud teised inimesed innustust, võtta ette see pühaduse tee igapäevase töö ja kristlase igapäevaste kohustuste täitmise kaudu, mis on Töö.

Täna ma tahaksin meenutada teile mõningaid püha Josemaria õpetusi seoses esimeste kristlastega, kes said kuulda Jumalasõna otse apostlitelt või nende otsestelt kaastöötajatelt Ta vaatles neid kui näiteid, kuidas peaksime elama selle maailma keskel. Just eile pühitsesime esimeste Rooma märtrite mälestuspäeva. Need olid need mehed ja naised, kes keiser Nero valitsemisajal Igaveses Linnas andsid kõrgeimat tunnistust Kristusest. Nende mälestuspäev otsustati panna 30. juunile maailmakiriku kalendris, mis on üks

päev pärast pühade apostlite
Peetruse ja Pauluse püha, nagu oleks
tahetud rõhutada tihedat seost nende
vahel, kes Kristuse püha õpetust
edasi kannavad.

Et selgitada Opus Dei missiooni,
pööras püha Josemaria väga sageli
tähelepanu meie esimeste usuõdede-
ja vendade elule. "Kui te soovite
võrdlusmomente" ütles ta "siis kõige
lihtsam viis aru saada Opus Deist on
vaadelda esimeste kristlaste elu".
Nad võtsid tõsiselt oma kristlikku
kutsumust, otsides tõeliselt seda
pühadust, mida neis oli äratanud
nende ristimine. Väliselt nad ei
teinud midagi, et silma paista, ega
teistest erineda, niisamuti kui Opus
Dei usklikud, lisab ta, on tavalised
inimesed. Nad töötavad nagu iga
teine ja elavad selle maailma keskel.
Nende käitumises ei ole midagi
kunstlikku ja võltsi. Nad elavad nii,
nagu kõik teised maailmakodanikud,

kes tahavad täita täiuslikult usu nõudmisi..

Mõte tuua teieni need ideed sai alguse soovist, toetada Paavsti õpetusi, kes rääkis juba mõni aeg tagasi oma kolmapäevasel audienssil nendest esimestest isadest ja kiriku kirjanikest. Tema sõnad võivad aidata meid imiteerida neid, kes elasid sügavas ristiusus, kes pidid andma tunnistust oma usust olukorras, mis ei erinenud palju meie omast.

Esimese aspektina toob ta esile nende optimismi, mis tuleneb nende veendumusest ja usaldusest ja mille nad vastu seadsid paganlikule maailmale. Meie Issanda õpetuse valguses nad olid võimelised tajuma ja kõrvale heitma kõik, mis uue nägemusega Kristuse sõnumist kooskõlas ei olnud.

Paavst viitab näiteks, et püha Justinus (ilmik ja filosoofia õpetaja

Roomas) toetus Pühakirja õpetusele ja rääkis eelkõige Jumalikust loomistööst ja pääsemisest, mis on viidud lõpule Jeesuses Kristuses. *Logos*, mis on igavene Sõna, igavene Mõistus, loov Mõistus. Ta toob esile, selle vana kirikuisa mõtteid, et iga inimene mõtlemisvõimelise olendina on osa *Logosest*, samast *Logosest*, mis kannab endas "seemnekorvi", suudab tajuda tõe sära. Samuti avaldas ennast seesama *Logos*, kes näitab ennast Juudamaa prohvetite kujul vana-kreeka filosoofias. Nüüd, lisab Justinus, on alates Kristluse algusest *Logose* ilmutus oma terviklikkuses ja sellest järeldatuna, mis iganes ilusat saab teoks inimeste hulgas, kuulub kõik kristlastele.

Paljudes maades tunneme meie, kes me tunneme end Jumala lastena, et oleme sukeldunud uuspaganlikku ühiskonda ja (ärgem kahelgem selles kunagi) meile on usaldatud imestusväärne missioon- suunata

seda uuesti Jumala juurde. See on meist igaühe apostellik vastutus, käia nende jalajälgedes, kes on läinud ja kes on käinud seda teed enne meid. Kindlalt-omades katoliiklikke algteadmisi, peame me tegutsema inimkonna keskel, tundmata südames mingit alaväärsustunnet tsiviilseisuse pärast, kuhu me kuulume ja upsakaks muutumata olema nagu haputainas, seda seestpoolt mõjutama inimkonna ajaliku ja igavese hüvangu heaks.

Niisiis, olgem optimistlikud ja õiglased. Kuigi me näeme puudusi ja eksimusi, on siiski inimestes, meestes ja naistes, kes elavad samas keskkonnas ja kõrvuti meiega, väga palju positiivset suhtumist ja head. Teostades oma apostolaati peame me avastama need rikkused ja neid kaitsma, et meid ümbritsevaid inimesi tõele juhtida. Kui me toetume sellele, mis meid ühendab, on meil kergem hingi Jumala juurde

juhatada. Meie suurim liitlane inimkonna uuesti-evangeliseerimises, kõrvuti meid ümbritsevate inimeste kaitseingliga, on see jumalik alge, mida iga inimene endas kannab, isegi siis, kui ta seda mõnikord ise ei märka. See eksisteerib isegi neis, kelle elu kulgeb väga kaugel Jumalast.

Olgem julged ja püüdkem levitada seda maailmavaadet teistele, kes on võibolla araks tehtud moraalse ja vaimse languse tõttu, mis on levinud nii paljudes kohtades. Oma isiklikes vestlustes sõprade ja kolleegidega ja võimaluse korral ka avalikult peaksime me niipalju kui võimalik välja astuma ja lootma usu ja mõistuse kahele "tiivale", nagu paavst väsimatult kordas, eraldamata üht teisest. See võiks olla vastukaaluks relativismile, mis annab tunnistust meie ühiskonnas puudevast usust ja usaldusest.

Meenutagem meie armastatud
paavsti Johannes Paulus II ja viigem
täide tema nõuanne: ”**Arge kartke!
Avage pärani uks Kristusele. Avage
tema päästvale jõule maapiirid,
poliitilised ja majanduslikud
süsteemid, lai kultuuripõld,
tsivilisatsioon ja meie edusammud.
Ärge kartke! Kristus teab, mis
peitub inimese südames. Ainuüksi
tema teab seda**”. (J.P.II, jutlus
22.10.1978)

Me peame tegema sellest reaalsuse
kõigepealt meis enestes, lubades
meie Issanda sügavale oma hinge, et
ta saaks seal valitseda ja siis seejärel
toetama neid, keda me tunneme ja
aitama neil jõuda veendumusele, et
Jeesus on nende parim Sõber.

Järelilikult on oluline, et täiendaksime
pidevalt oma teoloogilisi teadmisi, et
võiksime sügavamalt kooskõlas
igaühe vajaduste ja olukorraga,

arutada avalikes vestlustes neid põhiküsimuste teemasid.

Selgitades pühade kirikuisade õpetusi, paavst Johannes Paulus II rõhutas ka üht teist väga olulist punkti tänapäeva maailmas. Ta tõdes, et kõige halvem, mida vanad paganlikud religioonid inimhingedele teevad seisneb selles, et need ei juhi inimest sellele teeale, mida jumalik tarkus sügavale hingedesse on asetanud. Järelikult oli paganlike religioonide langus vältimatu: see oli loogiline tulemus, kuna neis muutus religioon vaid kunstlikeks kogunemisteks ja tseremooniateks, kokkutulekuteks ja kombetäitmiseks. Vanad kirikuisad ja kristlased kirjutasid vastukaaluks müütidele ja kommeteale-andes tõest tunnistust.. Paavst viitab ka Tertullianusele: *Dominus noster Christum veritatem se, non consuetudinem, cognominavit.* Kristus, meie Issand näitas meile, et

ta oli Tõde, mitte komme. Ja
Benediktus XVI märkis samuti: **peab
ära märkima, et termin
consuetudo, mida kasutas
Tertullian, vihjates paganlikele
religioonidele, võiks vastata
tänapäeva mõistele,
”kultuurimood”, ”kehtivad
moenarrused”.**

On kindel, et ka tänapäeval toimub
allakäik nendes inimestes, kes ilma
Jumalata läbi saada loodavad.
Vaatomata relativismi näilisele
võidule mõnedes paikades, lõpeb elu
sellise mõttelaadi järgi
läbikukkumisega ja variseb kokku
nagu kaardimaja, kui sellel puudub
Jumal-Looja tõe alus ja tema
Ettehooldus, mis suunab meid ajaloo
teeradadel.

Meie, kristlased teame, et oleme
vabamad, kui paljud teised, kuna me
ei lase end hetkelistest
moenarrustest kaasa haarata. Kirik

ootab, et tema lapsed oleksis
usalduväärsed ja järjekindlad
katoliiklikud kodanikud, nii, et meie
mõistus ja süda ei funktsioneeriks
eraldi, vaid järjekindlalt ja püsivalt.
See tähendab seda, et me igal
simapilgul seda teeme, mis on
kindlalt sobiv ja et me ei lubaks
ennast isikupära puudumise ja
truudusetuse tõttu mööduvatest
tendentsidest kaasa haarata: me ei
või olla enam kaua lapsed, kes
visklevad edasi-tagasi vaimustuvad
igast õpetusest ja inimeste valelike ja
kavalate riugaste ohvriks langevad.
(Eph 4:14)

Oma kirja alguses mainisin ma,
kuidas austus püha Josemaria vastu
on levinud üle kogu maailma.

Mõned päevad tagasi (ja need ei ole
ainukesed värsked näited) avati
Reggio Calabrias mälestustahvel,
meenutamaks püha Josemaria visiidi
60-ndat aastapäeva sellesse

linna.Samuti üks tänav Fiuggis sai
tema nime. 1. juulil pühitseti
Valencia kohalik kirik püha
Josemariale.

Sellepärast on minu kiri dateeritud
Valencias kuna viibin siin ja võtan
sellest liturgilisest sündmusest osa
oma sõbra, samuti piiskopi,
Peapiiskop Garcia Casco kutsel. Ma
palun, et te ühineksite minu
tänuavaldusega ja jätkaksite tööd,
igaüks omal kohal nii, et see Jumala
vaim võiks jõuda uutele aladele ja
uute inimesteni.

Mul on suur rõõm teile teatada, et
teie vennad alustasid alates 26.
juunist aktiivset tegevust Venemaa
pealinnas Moskvas.Toetagem seda
tugevasti oma palvetega nii nüüd
alguses kui ka edaspidi; ja kasvagu
see ja laienegu.

Nähes kõiki teie kirju ja
sünnipäevaõnnitlusi olen ma
tõeliselt rõõmus ja liigutatud. Ma

tänan teid kõiki ja igaühte eraldi.
Nagu armastas öelda püha Josemaria
”küsige Jumalalt, kui te kahtlete!”

Kogu minu armastusega ma õnnistan
teid

Teie Isa

+ Javier

Valencia, 1. juuli 2007

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-juuli-2007/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-juuli-2007/) (11.08.2025)